

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku S. Z
z udziałem B. Z. , E. J. , Z. J. , A. O. , B. B. , A. J., M. J. i R. B.
o wpis w dziale III księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym 17 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy i B. Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z 22 lipca 2021 r., sygn. akt V Ca 2318/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. ustala, że koszty postępowania kasacyjnego uczestnicy postępowania ponoszą we własnym zakresie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne

istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów

zachodzi nieważność postępowania

skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy i uczestniczki postępowania B. Z. od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 lipca 2021 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżących podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącego. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącego, związane z zarzutem naruszenia art. 58 § 3 k.c., nie daje zaś podstaw.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności zagadnienia.

Argumentacja prawna powołana przez skarżących w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie pozwala przyjąć, aby zagadnienie prawne sformułowane w skardze kasacyjnej mogło być w okolicznościach rozstrzyganej sprawy uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W świetle tego przepisu wymagane jest zawarcie w skardze kasacyjnej odpowiedniego wywodu prawnego zawierającego argumenty, z których wynika istotność zagadnienia prawnego przedstawionego pod osąd Sądu Najwyższego oraz przedstawienie stanowiska skarżących w tym zakresie. Samo sformułowanie zagadnienia prawnego i stwierdzenie, że

zagadnienie to jest rozbieżnie oceniane w doktrynie nie spełnia tego wymogu. Wymogi konstrukcyjne skargi kasacyjnej określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. stanowią element skargi kasacyjnej odrębny od wymogu wskazania w skardze kasacyjnej jej podstaw i ich uzasadnienia. Nie można zatem przyjąć, że uzasadnienie zarzutu naruszenia określonego przepisu, stanowiącego podstawę skargi kasacyjnej, zawierające przedstawienie poglądu prawnego skarżącego o zasadności zarzutu, może pełnić jednocześnie rolę wyводу prawnego uzasadniającego przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów orzeczono jak w treści postanowienia (art.398⁹ § 2 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego znajduje uzasadnienie w treści art. 520 § 1 w zw. z art. 13 § 2 i art. 398²¹ k.p.c.